

Toiseksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut edellä mainittuja säännöksiä, koska se ei ole "erityisen tilanteen" olemassaolon perusteena ottanut huomioon häiriöitä, joita oli ilmennyt arvonlisäverovapautuksien myönnettävien tuontilupien (nk. A12) sisäisen antamis- ja valvontamenettelyn toiminnassa (Ranskan verokoodeksin 275 § ja sen soveltamissäännökset). Unionin yleinen tuomioistuin oli kääntänyt todistustaakan ja näin loukannut yleisiä oikeusperiaatteita katsoessaan, että valittajan oli näytettävä toteen täsmällisesti kyseisen toimintahäiriön seuraukset.

⁽¹⁾ Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2.7.1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 5.2.2014 – Régie communale autonome du stade Luc Varenne v. Belgian valtio

(Asia C-55/14)

(2014/C 102/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yksinomaan jalkapallon pelaamiseen käytettävien urheilukeskuksen tilojen käyttöön antamista, joka käsittää oikeuden käyttää ja hyödyntää määrättyinä aikoina jalkapallostadionin pelialuetta (pelikenttä) ja pukuhuoneita pelaajia ja erotuomareita varten enintään 18 päivänä urheilukauden aikana (urheilukausi alkaa 1.7. kunakin kalenterivuonna ja päättyy 30.6. seuraavana vuonna), pidettävä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan b alakohdassa (arvonlisäverodirektiivin 2006/112⁽²⁾ 135 artiklan 1 kohdan l alakohhta) tarkoitettuna verosta vapautettuna kiinteän omaisuuden vuokrauksena siltä osin kuin

— käyttö- ja hyödyntämisoikeuden luovuttajalla on täysi oikeus myöntää samoja oikeuksia valitsemilleen muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muina ajankohtina kuin edellä mainittuina 18 päivänä

— käyttö- ja hyödyntämisoikeuden luovuttajalla on oikeus päästä milloin tahansa mainittuihin tiloihin ilman näiden oikeuksien saajan etukäteistä suostumusta muun muassa tilojen asianmukaisen käytön varmistamiseksi sekä vahinkojen ehkäisemiseksi ainoastaan sillä edellytyksellä, ettei pääsillä häiritä urheilukilpailujen asianmukaista kulkua

— käyttö- ja hyödyntämisoikeuden luovuttaja säilyttää lisäksi oikeuden valvoa jatkuvasti pääsyä tiloihin, mukaan lukien ajanjakso, jolloin R.F.C.T. käyttää tiloja

- käyttö- ja hyödyntämisoikeuden luovuttaja perii 1 750 euron suuruisen kertakorvauksen jokaiselta päivältä, jona pelikenttää, pukuhuoneita, baaria, vahtimestarin palveluja ja koko tilojen vartiointi- ja valvontapalveluja käytetään, kun otetaan huomioon se, että peritty summa käsittää kyseisen sopimuksen mukaan 20 prosentin suuruudelta maksun pääsystä jalkapallokentälle ja 80 prosentin suuruudelta vastikkeen erilaisista käyttö- ja hyödyntämisoikeuden luovuttajan (käsiteltävässä asiassa valittajana oleva Régie) suorittamista kunnossapito-, siivous- ja ylläpitopalveluista (ruohonleikkuu, siemennys jne.) ja pelikentän saattamisesta sääntöjä vastaavaksi sekä sen suorittamista liitännäispalveluista?

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

⁽²⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Ordinario di Aosta (Italia) on esittänyt 10.2.2014 – Equitalia Nord SpA v. CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

(Asia C-68/14)

(2014/C 102/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale Ordinario di Aosta

Pääasian asianosaiset

Maksamismääräyksen vastustaja: Equitalia Nord SpA

Vastapuoli: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Euroopan unionin tuomioistuinta pyydetään lausumaan siitä, onko 6.7.2012 annetun asetuksen nro 95, sellaisena kuin se on osittain muutettuna kyseisen asetuksen laiksi muuntamisesta 7.8.2012 annetulla lailla nro 135, 3 § :n 1 ja 4 momentin mukainen Italian säännöstö, siltä osin kuin 1 momentissa säädetään, että "kun otetaan huomioon taloudellisen tilanteen poikkeuksellisuus ja julkisten menojen hillitsemiseen liittyvien tavoitteiden saavuttamisen ensisijaisuus, voimassa olevassa säännöstössä säädettyä maksujen määrän tarkistamista Istatin ylläpitämien indeksien perusteella ei sovelleta tämän vuosia 2012, 2013 ja 2014 koskevan säädöksen voimaantulosta lähtien julkishallinnon konsolidoituihin tilinpitoon kuuluvien hallintoyksiköiden, sellaisena kuin Istituto nazionale di Statistica on yksilöinyt ne 31.12.2009 annetun lain nro 196 1 § :n 3 momentissa, sekä itsenäisten viranomaisten, mukaan lukien yhtiö- ja pörssiasioita käsittelevä kansallinen toimikunta (Consob), julkishallinnolliseen tarkoitukseen käytettävistä kiinteistöistä maksettaviin vuokriin" ja 4 momentissa, että "julkisten menojen hillitsemiseksi keskushallinnon yksiköiden, sellaisena kuin Istituto nazionale di Statistica on yksilöinyt ne 31.12.2009 annetun lain nro 196 1 § :n 3 momentissa, sekä itsenäisten viranomaisten, mukaan lukien yhtiö- ja pörssiasioita käsittelevä kansallinen toimikunta [(Commissione Nazionale per la Società e la Borsa, Consob)], julkishallinnolliseen tarkoitukseen käytettävistä kiinteistöistä maksettavia vuokria alennetaan 1.1.2015 lähtien 15 prosentilla nykyisestä" ja että "edellistä ajanjaksoa koskevaa alennusta sovelletaan tämän asetuksen laiksi muuntamisesta annetun lain voimaantuloajankohdasta lähtien myös kyseisen ajankohdan jälkeen päättäneisiin tai uudistettuihin vuokrasopimuksiin", ristiriidassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa sen vuoksi, että se on omiaan antamaan tietyille kilpailuympäristössä toimiville toimijoille perusteetonta ja syrjivää etua suhteessa muihin toimijoihin, jotka harjoittavat samaa toimintaa mutta eivät hyödy mainitusta säännöstöstä.
- 2) Euroopan unionin tuomioistuinta pyydetään lausumaan myös siitä, voidaanko mainittua säännöstöä sen vuoksi, että se on omiaan antamaan tietyille kilpailuympäristössä toimiville toimijoille perusteetonta ja syrjivää etua suhteessa muihin toimijoihin, jotka harjoittavat samaa toimintaa mutta eivät hyödy mainitusta säännöstöstä, pitää SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.